

Murhellinen

19.

GRÖ-SIRSI,

Koska

Pilla Paimion Pitäjästä ja
Lowen Kolästä,

Helena Jacobin tytär,
Joka

Lapsens murhan tähden, Paimion
Kirkon nummella,

Barhan murhidens iän kukoisturen
ajalla mestattin,

Sinä 16 p. Heinä Kuusa vuonna 1764,

Johonga hän ihensä niin kulu tatus
wainen syndinen sydamme
sellä synnin tunnolla

Ja

Turwamisella Wapahujan Jesu-
suren kalliseen ansioon walmisti.

Kaikkille suruttomille, pramille ja haurellista
elämäkerta harjoitawaisille waroituxeni.

Sen wainajan oman anomisen jälkeen
Kokonpandu

Thomas Ragwaldin Pojalda.

Wasa, Prändätty Londicerildä.

W. P. D! Jesu Christe wiatoin 26.

S! Jumal ole armoinen: Mä sangen
suuri syödynen Olen juur julmast eo
länt, Sielun ja Ruumin lykänyt.

2. Ainan alammaisehen Helwetin suden
etehen Se häijy hengi wieteli, Lihan ja
weren petteli.

3. Jo osan neljättä vuotta Wiritin wia
han walkia Mä nuorun ikä uhraisin per
keleill mailma seuraisin.

4. Täällä juoytn heidän kansansa Häijy
ja ilkiäs halusa Näin yöt ja päiwät ku
lutin Jumalan Armo tuhlaisin.

5. Ett luowuin poses hwyästä Siit' tate
wallisest Jesusta Hänen Tawarans haa
kkaisin Mun perindöni hukkaisin.

6. Sentähden kaisin kahleisin Sielun ja
ruumin siteisiin Kangix mä joudun ole
maan Pirun ja mailman linnahaan.

7. Eäs' Isä minun kiini sai Nyt wa
sta tunsin hänen tain; Kuin aina huusi
peräni: Kuhungas juoyet lapseni?

8. Woi! kufast sun nyt pelastaa, Hel
wetin pimiäst tornista? Siis rukoil Woi
kaan Jesusta, Sit teurax tehty Karikka.

9. Ah! Riitos Isän rakkani, Sun neu-
ros edest, apuni, Ett' sydämmes niin
lämbeni Mun kuolen korjan puoleeni.

10. Nyt fangi minä wainainen Sun
Poikas Anson turmaille; Jongas mull
an oit aldiri, Syndeini mayor tänderi.

11. O! minun rakas Isäni, Lepny ja
wi kangani, Sā armo olet luwanut,
Niill' kuin sinun on turwannut.

12. Sen lupauxen päälle, niin JEsus
on Somittasani, Hän kuoli tähden Gole-
gathas Siin murha-laros kauhias.

13. Sentähden olen iloisan, Sisällisesti
sielusan; Waikk' ulkonaisell muodolla,
Mun syh on alas Pakella.

14. Mut' JEsureni armosta En epäil',
Hengi todistaa, Ett olen armon tunnosa,
Ehl ruumin kuole raudoisa.

* * *

15. Voi! älkät sitä sureko, Sukun' sa
tuttun huoliko, Muut Chriski welsen, sifa-
ren, Ett hiwott' on jo kirwehen.

16. Sill' minun mielen', menoni, Tah-
ton, ajatus, haluni, Pois tääl' on läät-
ty Latwaseen, JEsuren ilon ijdiseen.

* * *

17. Ah! wield, soisin todella: Ett's' woi-
sit, minu kuulella, O! mies sā raukka he-
tuman, Sun kauttas trapull astuman.

18. Mun täyty anda sibiotta, Silmäni
kiini niwotta, nyt kirwen alle taipuman,
Ja waston luondo kuoleman.

19. Ah! mindä huokan toiwotan, Siis
HERRA Jumal Taimahan, Andakon katu-
muren sull, Sun oman syndeis tähden tull.

20. Vääll sydämmes haurellisen Saati-
takon piston murhen sen, Ettäs tääll ar-
mon ajasa, Ja et helwetin waiwasa.

21. Ilkettä nyt itkisit, Perkeleen ka-
dest pääsität, Näit' muistutan sull todesta,
Ah! ehi, rukoill' JESusta.

* * *

22. Viel' ennen kuin mä kumaran, Ja
hen kuolemaan osennan Nuorukaiset teis'
ilmoitan, Josill ja piikoill muistytan.

23. Ah! älkät te niin pahasti, Mun
peräsäni julmasti Synnissä rietais eläkö,
Ja helwetihin riendäkö.

24. Waan palaitkat jo juorusta, Helwe-
tin tulen kohusta, rippukat hartast HERR-
rasa, Nuoruden ajan waarasa.

* * *

25. O! Isät! ditit rakkaat, Muut'
palkollisten haldiat, Rakokat perään tar-
kasti, Lasten ja wäken hartasti.

26. Jos ihe teli' on olewa, Sydämmes
Sielus, tunnosa, Ensiyi sonnoin katumus,
Siis' toisey Hengen hallitus.

27. Ett HERran käskön jälkeen sitt,
Heill esimerkit taidaisit, Niin nyt ja päi-
vät kaluta, Ett taimaas saisit ilotta.

28. Ah! JESUS ihe neuvoikon, Seit'
hengellänsä walaiskon, Ett tundosanne
tundemaan Ja Henges ihe uskomann.

29. Tulisitte sen huomaman, Kuinq' per-
tel wiekas luommomaan, On sukkela sill
tawalla Kuin naurun leikill jutellan.

30. Jos perhellen sen sanotte, Parhan-
ne päälle panette, Ain rukouxis HERras-
sa, Niin sielunne on rauhasa.

31. Sill muutoin ette ikänd, Saa wälto-
lä wihan liekkiä, Mutt' osalliset oletta
Synneistä, joit he harjoittaa.

* * *

32. Viel te mun Isän, Mitini, Wel-
jen, Sisaren, Sukuni, Mikät tästede-
s murhella ja katkeralla itkulla.

33. Mun tähden ihen sulloko, Ja syd-
dänbänne rundoko; Andakat HERran
hallusa Mun sielun olla ilosa.

34. Ah! rukoilkat te Jumala, Kaikki
muut samall tawalla, Sill koko mailm'
pahudes, On hengellises huorudes.

35. Josa minä ih' waiwainen, Elänyt
olen syndinen, Jong tähden teitä muistu-
tan, Mun askeleistan waroitin.

36. Sill minä olin ilkiä, Ja sydämmen
ol' ylpää, Se ensin mun sai foreuteen,
Ja liha sitte huorutteen.

37. Näit en voisitää todella, Waan
tähntyn teille laivolla, Nuorukaiset nyt
sauella: Näist lakaitat pois halulla.

38. Ah! totta kerran todesta, Kaikki ne
paitat kauhista, Jois olet' synnis elänet,
Ja himojanne totellet.

39. Ah! kuinga wielas, Kamala, on sa-
tan monell tavalla, Kuin syndistä täällä
talutta, ain päästä, Käsi' jalwosta.

40. Silloin kuin muolla itogette. Ett
kuin Kirkkon tulleit, Niin ombi hänen
ohjansa, Teit' hiuris, korwis, ohisa.

41. Ne verkelen on krimunsa, Ja kolla
korjat suigensa, Joilla hän aja iloifest,
wie helwertin kyll löpöläifest.

42. Kaikkia niitä johdatta kuin pööllens
ilman tarwetta, Koreun tähden panewat,
Ja mailma takka ajawat.

* * *

43. Mä wielä löyhä ihminen, Ja Lin-
nan fangi syndinen; Muistutan muille
fangeille, Kahleis Linnois olemille.

44. Ah! älkät kauwan salliko, Tundone
ne kalwaa andako, Waan nöhyttäkät
ihenne Ja tunnustakät syndinne.

45. Andakat kunnia Jumalall, Syn-
nin ja pirun woitajall, sanokat niin HEN-
ralle, Jesurell' Isän Pojalle.

46. O! Sinä kiiniotettu, Sidottu, nau-
lit, raostittu; Biatoin fangi Jesu Christ,
Pääst Sielun siteihist.

47. Meit' wialliti fangeja, Kuin sywi,
huuni kaimoja, Olemme kolla kaimanet
Sielun helwettin wiettelet.

48. Sill' ej ole ketän autuari wiel', Eik'
fangia myös auta tääll', Kuin wänmielis
nen tunnustaa, ja wastoin tahton's julistaa.

49. Syndins, oikeun edesä Ja lihan
pälle käydesä, Ja todistajain kautta niin
Baaditan tunnustamaan syyn.

50. Se kuin niin täsä tilasa kuole, et
ole armosa? Eik' nöyräst egi Jesusta, Ei
siingan Händä nähdä saa.

51. Mutt' ne on fangit oikeat Gott' oi
lein syndins tundewat, Kuin HERRan
Armost hengestä, Ja ihe mielest hwyästä.

52. Sydämeistänsä karuwat, Ja lobdas
ansa puhuwat, Ei kannistel', Eik' estele,
Eik' pahutansa peittele.

53. Ei todistajan toisso sitt' Tarwike,
Mutta khynehit' Wuodatta wilpittömästi,
Ja ander anno nöyrästi.

54. Näin Laki syndist ajele, Ja Ewan
gelium huutelee, Jesuxen Anstoo outta
maan Jumalan Armon turwamaan.

55. Sen Wyhä Hengi toimitta, Niille
kuin syndins tunnusta; Ei peljätä heit'
kuolema, Jesuxen Wert wirwoitta.

* * *

56. Nytt olen päiwän päättellyt, Ja
leidän hwyäst jättellyt; Nukoilen vielä
Jumala! Sido niin perkel' tabelleilla.

57. Ettei hän end riitwaisi, Ja helweto
tihin pandaisi, Niin suuris joukos monta,
Miehen ja waimon puolia.

58. Kuin kaikkis paikois juorewat Puh-
yöt ja päiwät pauhawat, Hengelles JESU
palautta, Ja synnin tiestä lakautta.

59. O! JESU rauhan Ruhtinas, Siuna
ain' meidän Kuningas Suo rauha kaikell
Kansalle Siunaus onni Laille.

60. Viel ylimmäinen Pappimme? O!
JESU hoida Paimen sä! Ann Henges U-
la Paimenill', Täällä Seurakundaas kai-
kewill'.

61. Nyt ilmat, maat ja ihmiset, Elä-
wät, kuollet kappalet. Kolminaisudel Kor-
tia Ylistös kuitos kunnia.

62. Tuokat alati lakkamat' Täällä ja
Taimaas loppumat, Työns Neuwons o-
wat forkiat, Salatut, Duomions oikiat.

